

عنوان مقاله:

پایداری اجتماعی در بازارهای سنتی ایران (نمونه موردی بازار تبریز)

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی سازه، معماری و توسعه شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مأده سازگار - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد نور

مصطفی آزموده گیلاندهی - دانشگاه آزاد اسلامی، دهقان، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان اصفهان

خلاصه مقاله:

انسان یکجا نشین و سازمان یافته همیشه به مکانی همگانی نیاز دارند تا بتوانند در پهنه اش و در کنج و کنارش به برقراری رابطه آزاد بین خود و دیگران بپردازند این مکان های عمومی در ملل و فرهنگ های مختلف به صورت های مختلفی شکل گرفته اند در شهرهای سنتی ایران بازار نمود عینی پیدایش فضاهای جمعی است. پایداری اجتماعی یکی از سه اصول اصلی در توسعه پایدار شهری می باشد که هدف اصلی حفظ و برگردان انسان به عنوان اصل اساسی در زندگی پس از مدرنیته است در این میان توجه به نیازهای مختلف آدمی در شرایط و محیط های گوناگون اجتماعی و فضایی و خواسته های وی امری اساسی و مهم تلقی می گردد در میان بازارهای سنتی ایران نمود بارزی از تحقق پایداری اجتماعی با توجه به شاخصه های همچون مشارکت پذیری، تعاملات، هویتمندی و امنیت می باشد در حقیقت موقعیت و جایگاه شهری بازار و فضاها و مراکز مهم شهر در امتداد آن و همچنین اهمیت و نقش و منزلت بازاریان در زندگی شهری باعث می شود که بازار صرفا در حد یک فضای اقتصادی باقی نمایند بلکه تبدیل به فضایی برای بسیاری از فعالیت های اجتماعی از جمله مکانی برای برگزاری مراسم عزاداری و جشن های ملی و مذهبی شود. ضمن اینکه فضای مطلوب داخلی و سرپوشیده آن می توانست مکانی برای تفریح و گذران اوقات فراغت باشد این پژوهش از نوع تحلیلی - توصیفی به بررسی و مطالعه اسناد و کتب در جهت بررسی نقش بازار در تحقق پایداری اجتماعی می پردازد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، پایداری اجتماعی، بازار سنتی، تعاملات اجتماعی، شاخص اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/353466>

